

Udenrigsminister sagde, endnu føje det, at det er mig bekendt, at der just for udsendte Konsuler er særlige Vanskeligheder i Finland. Jeg kender i alt Fald et stort Lands Repræsentant, som er saaledes stillet, at han hverken kan omgaa Russere eller Finner, fordi de ikke kunne mødes i det samme Hus. Jeg tror, Forholdet stiller sig langt gunstigere for Konsuler, man vælger blandt paa Stedet bosatte Mænd. — Der er fra forskellige ærede Medlemmer i det høje Ting fremkommet forskellige Udtalelser om meget forskellige Anliggender. Jeg tilstaar, at jeg har det Indtryk, at ligervis som Tillægsbevillingsloven overhovedet er et Pulterkammer, hvor man kan anbringe Ting, man ikke kan faa Plads til andetsteds, saaledes have ogsaa ærede Medlemmer benyttet Lejligheden til at faa sat paa Tryk i Rigsdagstidenden Ting, som det kunde være rart at faa opbevaret der for Efterverdenen. Jeg formoder ikke, det er de Herrers Mening, at jeg skal svare derpaa, i alt Fald paa det alt sammen, men at Formaålet netop er blevet fyldestgjort ved, at de Udtalelser, de ærede Medlemmer fremkomme med, komme til at staa i Rigsdagstidenden. — Hvad den ærede Ordfører for Mindretallet angaar, skal jeg ikke komme ind paa en lang Kritik af den udførlige Talopstilling, han gjorde sig skyldig i. Jeg vil som Ordfører for denne beskedne Tillægsbevillingslov sige, at det forekommer mig, at naar det ærede Medlem nu en Gang har været nødt til at lade Krigsministeren tage de mange Finanslov-Faar, kunde han gerne lade disse Tillægsbevillings-Bukke fare i Fred. Jeg kan ikke se, at det har større Interesse at faa hele det samlede Spørgsmaal om Danmarks Militæruddgifter op under disse ganske smaa Incidenspunkter paa Tillægsbevillingsloven, saa meget mere som forskellige af de Punkter, angaaende hvilke det ærede Mindretal har foreslaaet Nedsættelser, ere saadanne, som Finansudvalget paa Anmodning har udtalt sig til Gunst for i Løbet af Vinteren forud for, at de paagældende Bevillinger ere afholdte. Det gælder f. Eks. Reparationen af „Havørnen“.

Over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) kan jeg i et og alt henholde mig til den ærede Minister. Der var et Punkt, som Ministeren ikke berørte, nemlig Erstatningen for den Skade, en Eng havde taget. Angaaende dette Punkt og det, som det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds berørte, det mere almindelige

Spørgsmaal om Stormskaden, forbeholder jeg mig nogle Udtalelser ved Tillægsbevillingslovens 3die Behandling, men jeg maa paa Forhaand sige, at jeg ikke er sikker paa, at det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds vil blive tilfreds med de Udtalelser, Finansudvalget gennem mig vil tillade sig at fremkomme med. — Den Diskussion om Høfder, der jo altid sætter Sindene saa stærkt i Bevægelse, skal jeg i alt væsentligt holde mig borte fra. Jeg vil kun bemærke det ene over for de ærede Medlemmer for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) og Nykøbing paa Sjælland (P. Madsen), at hvad man saa mener om Høfdebygningen i Almindelighed og Vedligeholdelsesarbejderne paa Høfder i Særdeleshed, er der en Ting, man ikke kan have to Meninger om, og det er, at Rigsdagen maa være bunden ved en Ærespligt til en Bevilling, der betegner sig som en første Bevilling, og med Hensyn til hvilken Ministeren og Ordføreren i Fjor fuldkommen aabent have gjort Rede for, hvad den androg i Penge. Det blev meddelt i Fjor, at det, som det drejede sig om, var 750,000 Kr. Det er os derfor aldeles umuligt nu midt under det at blive kede af det, vi have gjort, og bryde af, undtagen man bestemmer sig i Stand til at paavise, at de Forudsætninger, vi gik ud fra, da vi vedtog Bevillingen i Fjor, ikke længere passe. Selv om jeg derfor var mere tilbøjelig, end jeg er, til at give de ærede Medlemmer Ret i deres Opfattelse af Høfderne — og jeg er ikke helt utilbøjelig dertil, jeg staar, om jeg saa maa sige, noget til højre for dem, men kun noget — mener jeg slet ikke, at der kan være Tale om at sige nej til denne Bevilling, der her foreslaas. En helt anden Ting er den Henstilling, som blev rettet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om paa ny at lade Spørgsmaalet sagkyndig undersøge; denne Henstilling er af en saadan Natur, at den kan ingen have noget imod, den kan man kun give sin Tilslutning til.

Ja, saa er der egentlig kun de 600 Kr. og den historiske Kongres i Rom tilbage. Men naar jeg siger kun, er det med en vis Ængstelse, jeg siger det, thi det er jo blevet en meget stor Sag. Det forbauser mig i høj Grad. Først vil jeg bemærke til det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), at jeg unægtelig maa bede mig og Finansudvalget fritagne for de Insinuationer, der laa i hans Udtalelser, baade i den Retning, at vi skulle have valgt denne Sag vilkaarligt for at